

Ghid privind prelungirea perioadei de recuperare în situații nefavorabile excepționale

1. Introducere

- 1.1. În temeiul articolului 138 alineatul (4) din Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului (denumită în continuare Directiva Solvabilitate II)¹, autoritățile de supraveghere pot să prelungească, în anumite împrejurări, perioada de recuperare în vederea restabilirii conformității cu cerința de capital de solvabilitate (denumită în continuare CCS), astfel cum este prevăzut la articolul 138 alineatul (3) și articolul 218 alineatul (4) din Directiva Solvabilitate II cu maxim 7 ani. Această competență este valabilă în eventualitatea unor situații nefavorabile excepționale care afectează întreprinderile de asigurare și de reasigurare care reprezintă o cotă de piață semnificativă sau un procent semnificativ din liniile de activitate afectate în cazul în care întreprinderile nu își îndeplinesc CCS. Autorităților de supraveghere li s-au conferit competențe care le permit acestora să diminueze eventualele efecte prociclice nejustificate asupra sistemului financiar sau efectele nefavorabile asupra piețelor financiare, în special asupra pieței asigurărilor, care, în cele din urmă, ar fi prejudiciabile intereselor deținătorilor de polițe și beneficiarilor.
- 1.2. Pentru a asigura condiții echitabile de concurență în situații în care este posibilă o prelungire a perioadei de recuperare, este extrem de important ca autoritățile de supraveghere să elaboreze practici convergente atunci când decid cui trebuie să i se acorde o prelungire, precum și asupra duratei prelungirii. Prin urmare, în temeiul articolului 16 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului (denumit în continuare Regulamentul EIOPA)², EIOPA publică prezentul ghid.
- 1.3. Prezentul ghid se adresează autorităților de supraveghere pentru a asigura utilizarea de către acestea a unei abordări coerente a prelungirii perioadei de recuperare în situații nefavorabile excepționale. Prezentul ghid abordează totodată aspecte conexe care presupun practici de supraveghere convergente sau o armonizare îmbunătățită. Printre acestea se află retragerea/revocarea unei prelungiri, noi prelungiri ale prelungirii deja acordate și publicarea retragerilor prelungirilor.
- 1.4. Atunci când EIOPA declară existența unei situații nefavorabile excepționale conform articolului 138 alineatul (4) din Directiva Solvabilitate II, aceasta nu înseamnă automat că orice întreprindere de asigurare sau de reasigurare (denumită în continuare „întreprinderi”) dintr-un stat membru pentru care este valabilă această declarație poate fi eligibilă pentru o prelungire a perioadei de recuperare.

¹ Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (JO L 335, 17.12.2009, p. 1)

² Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 48)

- 1.5. Din cele trei situații nefavorabile excepționale menționate la articolul 138 alineatul (4) al doilea paragraf din Directiva Solvabilitate II, numai un declin al pieței financiare care este neprevăzut, brusc și abrupt va avea probabil un impact negativ major asupra majorității întreprinderilor deoarece determină apariția unui mediu economic nefavorabil. Se prevede faptul că un mediu caracterizat în mod constant printr-o rată scăzută a dobânzii afectează în principal întreprinderile de asigurare de viață, activitățile de asigurare de viață ale întreprinderilor de reasigurare și unele linii de activitate ale întreprinderilor de asigurare generală. Este posibil ca un eveniment catastrofal cu impact mare să afecteze numai unele întreprinderi într-o măsură semnificativă, deoarece va afecta în cele mai multe cazuri anumite linii de activitate.
- 1.6. Există diferențe importante între cele trei situații nefavorabile excepționale menționate anterior în ceea ce privește capacitatea întreprinderilor de a se proteja de astfel de situații, acestea asigurând prevenirea nerespectării de către întreprinderi a CCS sau redresarea în urma unei astfel de nerespectări în intervalul de timp impus. Există trei diferențe care trebuie luate în considerare de autoritatea de supraveghere atunci când decide dacă o întreprindere este eligibilă pentru o prelungire și asupra duratei de prelungire.
- 1.7. Competența de a prelungi perioada de recuperare este conferită doar pentru a asigura flexibilitatea în ceea ce privește măsurile de supraveghere în cazul în care o parte semnificativă a pieței de asigurări se confruntă cu probleme majore care pot avea repercusiuni grave asupra pieței în general. Acestea ar putea să apară dacă toți actorii implicați ar fi forțați să ia măsuri similare în același interval de timp limitat, producând astfel efecte prociclice asupra sistemului financiar sau în cazul în care elemente importante ale pieței de asigurări ar fi în dificultăți financiare cu efecte prejudiciabile asupra pieței.
- 1.8. Atunci când decid asupra duratei de prelungire a perioadei de recuperare, se așteaptă din partea autorităților de supraveghere să ia în considerare caracterul excepțional al unei prelungiri a perioadei de recuperare și regula generală a articolului 138 alineatul (3) din Directiva Solvabilitate II, care prevede faptul că întreprinderile trebuie să se asigure de punerea în aplicare a măsurilor necesare în vederea respectării cerințelor de capital în intervalul de timp limitat de 6 până la 9 luni.
- 1.9. Atunci când situația nefavorabilă excepțională reprezintă un declin neprevăzut, brusc și abrupt al piețelor financiare sau un mediu caracterizat în mod constant printr-o rată scăzută a dobânzii, deciziile cu privire la durata de prelungire a perioadei de recuperare vor presupune formularea unor ipoteze de către autoritățile de supraveghere cu privire la evoluțiile piețelor financiare. În cazul în care ipotezele respective se dovedesc în timp că au fost excesiv de optimiste sau de pesimiste, autoritățile de supraveghere trebuie să aibă capacitatea de a-și corecta deciziile, fie printr-o nouă prelungire a prelungirii date în cazul în care nu s-au materializat prognozele estimate în legătură cu situația nefavorabilă excepțională, fie prin revocarea prelungirii în cazul în care nu mai există obstacole în calea unei recuperări mai rapide.

- 1.10. Orientările de la 1 la 11 se aplică întreprinderilor individuale și *mutatis mutandis* grupurilor, mai exact atunci când prezentul ghid se aplică grupurilor, „întreprindere” se va citi „grup”, iar „autoritate de supraveghere” se va citi „supraveghetorul grupului”.
- 1.11. În sensul prezentului ghid, au fost elaborate următoarele definiții:
- a) „prelungirea perioadei de recuperare” înseamnă perioada prelungită pentru remedierea nerespectării CCS, care depășește perioada inițială prevăzută în temeiul articolului 138 alineatul (3) din Directiva Solvabilitate II;
 - b) „retragerea prelungirii” înseamnă că autoritatea de supraveghere retrage prelungirea perioadei de recuperare în cazul în care întreprinderea în cauză nu a reușit să demonstreze că a realizat progrese suficiente în ceea ce privește remedierea nerespectării CCS conform articolului 138 alineatul (4) paragraful al cincilea din Directiva Solvabilitate II;
 - c) „revocarea prelungirii” înseamnă că autoritatea de supraveghere retrage prelungirea perioadei de recuperare în baza unei schimbări semnificative a împrejurărilor care au stat la baza prelungirii în cauză.
- 1.12. Termenii care nu sunt definiți în prezentul Ghid au sensul definit în actele juridice menționate în introducere.
- 1.13. Prezentul ghid se aplică de la 1 ianuarie 2016.

Orientarea 1 - Considerații generale cu privire la acordarea unei prelungiri a perioadei de recuperare

- 1.14. Autoritatea de supraveghere trebuie să vizeze prevenirea efectelor negative asupra piețelor financiare, în general, sau asupra pieței de asigurări, în mod specific, atunci când acordă o prelungire a perioadei de recuperare și când decide cu privire la durata prelungirii respective. Aceasta trebuie să se asigure de echilibrarea corespunzătoare a considerațiilor macroprudențiale cu nevoia de a evita periclitarea nejustificată a protecției deținătorilor de polițe și a beneficiarilor întreprinderii în cauză.

Orientarea 2 - Nu se acordă prelungirea perioadei de recuperare fără dispoziția conform căreia prelungirea poate fi redusă sau revocată

- 1.15. Autoritatea de supraveghere trebuie să ia toate deciziile de prelungire a perioadei de recuperare sub rezerva dispoziției prin care autoritatea de supraveghere poate revoca sau reduce perioada de recuperare prelungită, după caz, în cazul în care împrejurările care au stat la baza prelungirii s-au schimbat în așa fel încât, în acele împrejurări noi, autoritatea de supraveghere nu ar fi acordat prelungirea sau ar fi acordat o prelungire mai limitată.
- 1.16. În cazul în care EIOPA a declarat că situația nefavorabilă excepțională nu mai există, autoritatea de supraveghere trebuie să revizuiască orice prelungire acordată cât mai repede posibil.

Orientarea 3 - Luarea deciziilor cu privire la prelungirea perioadei de recuperare

1.17. Autoritatea de supraveghere trebuie să acorde o nouă prelungire a perioadei de recuperare, după caz, decât să acorde o prelungire foarte lungă a perioadei de recuperare de la început.

Orientarea 4 - Solicitarea de informații și planul de redresare

1.18. Autoritatea de supraveghere trebuie să impună întreprinderii să furnizeze toate informațiile relevante pentru a asista autoritatea de supraveghere în evaluarea factorilor și criteriilor prevăzute la articolul 288 literele (c) - (h) și la articolul 289 din Regulamentul delegat (UE) 2015/35 al Comisiei³.

1.19. Referitor la prelungirea perioadei de recuperare, planul de redresare de la articolul 142 alineatul (1) din Directiva Solvabilitate II trebuie să includă în plus:

- a) o justificare a prelungirii și a duratei propuse a perioadei de recuperare prelungite necesare pentru a aborda situația nefavorabilă excepțională;
- b) progresul care va fi realizat la trei luni ca urmare a măsurilor propuse și efectul lor scontat asupra solvabilității.

Orientarea 5 - Prelungirea perioadei de recuperare în baza unui declin al piețelor financiare care este neprevăzut, brusc și abrupt

1.20. În cazul în care EIOPA a declarat existența unui declin al piețelor financiare care este neprevăzut, brusc și abrupt, eventualele efecte prociclice trebuie să reprezinte factorul decisiv pentru autoritatea de supraveghere atunci când decide cu privire la prelungirea perioadei de recuperare și la durata ei.

Orientarea 6 - Prelungirea perioadei de recuperare în baza unui mediu caracterizat în mod constant printr-o rată scăzută a dobânzii

1.21. În cazul în care EIOPA a declarat existența unui mediu caracterizat în mod constant printr-o rată scăzută a dobânzii, măsurile luate de întreprindere pentru limitarea deteriorării solvabilității sale trebuie să reprezinte factorul decisiv pentru autoritatea de supraveghere atunci când decide cu privire la prelungirea perioadei de recuperare și la durata ei.

Orientarea 7 - Prelungirea perioadei de recuperare în baza unui eveniment catastrofal cu impact mare

1.22. În cazul în care EIOPA a declarat că a avut loc un eveniment catastrofal cu impact mare, factorul decisiv pentru autoritatea de supraveghere trebuie să fie

³ Regulamentul delegat (UE) 2015/35 al Comisiei din 10 octombrie 2014 de completare a Directivei 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (JO L 12, 17.01.2015, p. 1)

măsura în care întreprinderea se confruntă cu cereri de despăgubiri semnificativ mai mari decât ar fi fost de așteptat în împrejurări normale.

Orientarea 8 - Aplicarea unei noi prelungiri a perioadei de recuperare în cazul în care ipotezele inițiale s-au schimbat semnificativ

- 1.23. Autoritatea de supraveghere trebuie să ia în considerare o solicitare pentru o nouă prelungire doar în cazul în care împrejurările care au stat la baza prelungirii inițiale ale perioadei de recuperare s-au schimbat în așa fel încât, în acele împrejurări noi, autoritatea de supraveghere ar fi putut acorda o prelungire mai mare a perioadei de recuperare, iar solicitarea este susținută de un plan de redresare realist adaptat.
- 1.24. Autoritatea de supraveghere trebuie să permită unei întreprinderi să solicite o nouă prelungire a perioadei de recuperare atâta timp cât perioada de recuperare prelungită totală nu depășește perioada maximă, astfel cum este prevăzut la articolul 138 alineatul (4) din Directiva Solvabilitate II.

Orientarea 9 - Evaluarea progreselor substanțiale

- 1.25. Atunci când evaluează dacă întreprinderea a realizat progrese substanțiale în vederea respectării CCS, astfel cum este prevăzut la articolul 138 alineatul (4) paragraful al cincilea din Directiva Solvabilitate II, autoritatea de supraveghere trebuie să stabilească dacă există încă probabilitatea ca întreprinderea să își respecte planul de redresare. Autoritatea de supraveghere trebuie să stabilească cel puțin dacă întreprinderea:
- a) nu a reușit, cu o justificare suficientă, să implementeze vreuna dintre măsurile pe care s-a angajat să le ia; sau
 - b) nu a reușit să realizeze progrese substanțiale în privința obiectivelor care urmau să fie atinse la trei luni ca urmare a măsurilor propuse care au fost incluse în planul de redresare.

Orientarea 10 - Retragera sau revocarea prelungirii

- 1.26. Dacă autoritatea de supraveghere concluzionează că prelungirea perioadei de recuperare trebuie retrasă sau revocată, trebuie să acorde întreprinderii ocazia de a-și exprima opinia cu privire la retragerea sau revocarea propusă într-un interval de timp adecvat.

Orientarea 11 - Publicarea informațiilor referitoare la retragerea sau revocarea prelungirii

- 1.27. În cazul în care autoritatea de supraveghere retrage sau revocă o prelungire a perioadei de recuperare, trebuie să se asigure că întreprinderea respectă fără întârziere cerința de la articolul 54 alineatul (1) din Directiva Solvabilitate II de a publica astfel de informații și prezintă motivele retragerii sau revocării într-o actualizare a Raportului său privind solvabilitatea și situația financiară.

Reguli de conformitate și raportare

- 1.28. Acest document conține orientări emise în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul EIOPA. În conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul EIOPA, autoritățile competente și instituțiile financiare depun toate eforturile pentru a respecta ghidul și recomandările.
- 1.29. Autoritățile competente care respectă sau intenționează să respecte acest ghid trebuie să îl integreze în mod adecvat în cadrul lor de reglementare sau de supraveghere .
- 1.30. Autoritățile competente transmit către EIOPA confirmarea respectării sau a intenției de a respecta prezentul ghid, expunând motivele neconformității, în termen de două luni de la publicarea versiunilor traduse.
- 1.31. În lipsa unui răspuns până la împlinirea acestui termen, se va considera că autoritățile competente nu respectă cerințele de raportare și se vor raporta ca atare.

Dispoziții finale referitoare la revizuirii

- 1.32. Prezentul ghid va fi supus revizuirii EIOPA.